

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה משום צקי
וכו' הלכה כן כדפירשתי:

מוסף רע"י

שלוחי מצורה אנה.
להקביל פי ראש גולה,
לחייב אדם להקביל פי
ברגל ופטרין, כדמין
שלוחי מזה פטורין
מגן הסוכה (לעיל ד.י.).
ברגלים בר פי בר.
לחייב כציה, דכציה אוכל
הגאכל בצליעה אחת היא,
כדאמרינן בפ' בתרא דיומא
(פ.) מכל האוכל אשר יאכל
(לקמן בז.).

רבינו חננאל

[illegible]

משום ר' שילא אמרו חתן פטור. מקריאת שמע דטרירי ושאר חופה חייבין ולית להו להני תנאי העוסק בנזוהא פטור מן המזוהא: פגריהן. הלוקחין מהן כדי למכור ולהמציאן לזרין להם: מוורי פלג. לזיית: הולכי דריס ביום פטורין מן הסוכה ביום. דלמדי בסוכות תשבו^א בעין ישיבת ביתו כסם שכל השנה אינו מננע מלכת בדך בסחורה כך כל ימות החג שאינו יושב ללא הלכיהו הכתוב למנוע: הולכים לדבר מזוה פטורין ביום ובזילה. אף על פי שאין הולכין אלא ביום ומשום דערודים ודואגים ממחשבת המזוה ובמיקוניה פטורין מן המזוה: שנוי מזוה אלא. שזאנו לשמוע הדרשה הלוקביל פני ריש גלותא: ארקתא. על שפת הנהר: שומרי גנות ופרדסין. אין זין משם: נעין שדורו. דכך שהוא דר כל השנה בביתו הוקיטו מורה להניח דירתו ולדור כאן בסוכה עם מטותיו וכלי תשמישו ומלעותיו וזה אינו יכול לברוא שם משני הטורות: פרצה קוראה לגגב משל הדעות הוא אף כאן הגגב רואה אותו יושב בסוכה בלילה והוא נכנס וגונב הפירות לרוח אחרת: כרע דפירי. כרי של פירות שהוא תמיד לפניו ויכול לשמומן ואין כאן פרצה קוראה לגגב: רבי יוסי צריצי. יוסי החכם חרף שדדורו והוא ר' יוסי בן חלפתא: למגנא כדילתא. ואע"פ שיש לה גג וגובה עשרה והוא כאלו חוץ לסוכה: משום בקי. לזייליש: סרחא דגרגישתא. קרקע לגנה שהיו טחין בה קרקעית הסוכה: מטערי. שהסוכה מנערתו: פרחי או פלג. שמים או שלג שפעמים יתן לתוך פיו מורשיליש: דעמטיס צר רבי וטעין ללנה. בצוקר שהולכין בלתי המדרש ודואג שמא ימשכו השמעות וטועם מלא פיו ושומה: ירדם. שמא תחטפנו שניה וישן קבע: אכל לא שנים קבע. שמא יפיה כסין: מוסר שינתו לאחר. ואומר לחזרו אם ארדם העירני: ערצין ערצא לרין. שמא אף הוא ירשד וישן: בין צריצי. דודא לא ירשד: רצא אחר. למגנא ירשד לא חיישין הלכך בתפילין שרי וסוכה היינו טעמא דאסור שינת ערצי לפי שאין קבע לשניה ואין זה חילוק בין קבע לערצי לענין סוכה שאין אדם קוצע עצמו לשניה שפעמים שאינו אלא מנמנם ומגי דפין דכל הלכך וזה היא שינתו וגבי תפילין דטעמא שמא יפיה כסם ולא משום אסור שינה בנייה פורתא לא אחי לירי הפחה: דנקיט לכו צדיק. לא קבע ולא ערצי שמא יפלו מידו: דמנחי כרישיש. ערצי מותר וקבע אסור שמא יפיה: דפריס סודרא עליהו. הניחם אכל מראשיתו בין קבע בין ערצי דלא נתנה תורה למלאכי השמרת: ורשא קרי. לרין לסלקן מראשם בעוד הקרי עליה ולא

אלא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ב"מניה ראשו
אדם בתפילין שינת עראי אבל לא שינת קבע ותניא
לא קשיא ^ויהא הנקיש להו בידיה הא דמנחי בריי
רמי בר יחזקאל כדי הילוך מאה אמה תניא

הישן תחת המטה פרק שני מוכה

חרתן פטור מקריאת שמע. לטריד ושאר בני חופה חייבין לית להו להני תנאי העוסק בצמזה פטור מן המצוה כדפירש בקובנ"ו וקשיא דאי לית להו א"כ יתחייב חתן בצבורה ומשמע דצחצח פטור ויותר מת"ק לכך נראה דקסבר חתן אין יכול לכוין דעמו כלל אפי'

יבולין לבוין ואקיראלם שמע למורה
 קאי וצכולוה אחרני מורי לת"ק:
ומבר מצות האמורות בתורה.
 מאי דאליטריך למישש
 הני אגב דמשצניהו דצרייתא קמייתא:
הולכי דרביי ביום. כל זה
 נפקא מתשבו כעין מדורו
 שזש שזש צנימו אינו נמנע
 מלגלג לדך וכן מנטער דפטרו
 לעיל מן הסוכה היינו מתשבו כעין
 מדורו דאין אדם דר צמקום שמתער:
וחייבין בדיעה. שזש לן צנילה
 צייטא: **פרצה** קורא
 אגב. לאו משום דלית ליה לרצה
 דרשה דמשבו כעין מדורו דצרייתא
 היא לקמן בפירקין (דף כח:):

ואפילו חש בעיניו. אע"פ שאין בו סכנה עין דסכנת אבר כסכנת נפשות אפילו לחלל עליו את השבת כדמוכח פירק חין מעמידין (ע"ו דף כח.) גבי עין שמרדה: **משום** בקי. ואע"פ שצ"ק פירש (דף יא.) דרש רבה בר רב הונא מותר לישן בזכילת חתנים אע"פ שיש לה גג ואע"פ שגזוזה עשרה חין הלכה (א) (כרעה) כפירשמי שס: **תרתני** (או) תלת. פירש צוקנט' שמים או שלש פעמים יתן שכתב פיו מורש"ל בלע"ו ויש ספרים שתובן דכון תרמינו צעני והכל אחד כדמוכח לקנט' גבי לינא תיהיו מיוצתיה דרז יוסף ואב"י דשיעור בית הצליעה כציה ולצקסן מסיק כדטעים אורבא מדרבנן ואזיל כלה שזה מלא פיו דהיינו כציה ושעור זה דוקא צפת דפרי לאו צעו סוכה כדמסיק פירק צתרא דיונא (דף עט: ושם) דקצע דידהו כחכילה עורא דפת: **אבר** שנית קבע א"ל. והא דלאמר' פירק צמה טומנין (שבת דף

מט. וס) תפילין לריבין גוף נקי
כאלשע צעל כנפים ואמר אביי
שלא יפוח צהן ורצה אמר שלא יפוח
צהן לאו דשרי אביי לישן דהא
אמר אביי גופיה הכא אלף קסבר
אע"פ שאינו וזיר צהן כאלשע
מניחין כיון דזריה שני פיה דשינה
גופה אינה אלף גורה שמה יפוח:
היישן בתפילין. מתוך הלשון
משמע דרבי יעקב שרי
אפי' שינת קבע דאי לאו הכי צמאי
פליגי וי"ל דכולהו מודו בשינת קבע
דאסור ופליגי צמיתיה דרבי נתן
דצמית דשרי לישן תפילין ציוס
שאין דרכו לישן שינת קבע וצליה
חוקן אפילו לשינת עראי דלמא ממליך
ושן שינת קבע ור' יעקב לא חייש
דלמא ממליך:

בטלו

ברכיו עסקינן רבא אמר אין קבע לשינה תני חדא ישן
 דך בין קבע בין עראי ותניא אידך^א לא קבע ולא עראי
 ה הא דפרים סודרא עליה וכמה שינת עראי תני
 הכי הישן בתפילין ורואה קרי^ב אוהו ברצועה
 ואינו

כו.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

לעזי רע"י

צִינְצֵל"שׁ (צִילְצֵל"שׁ).
 יתושים.
 מורשיל"שׁ. מלוא הפה.

רבינו חננאל (המ)

[illegible]

(א) לפנינו בש"ס ובזריף הגי' פטורין מק"ש, ואולי דט"ס נפל בדברי רבינו וקצת י"ל ע"פ דברי המוס' ד"ה חתן ודו"ק.